

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

گرامی یاد معلم رسول (بازنشر)

۱۱ جون ۲۰۲۱

گرامی یاد معلم رسول

با تجدید تعهد در راه سرداران جانباز انقلاب و آزادی!

"هزاران هزار شهید جان خود را در
راه منافع خلق قهرمانانه فدا کرده اند؛
بگذار درفش آن ها را برافرازیم و در
راهی که با خون آن ها سرخ شده است،
به پیش رویم!" (مائوتسه دون)

کشور محبوب ما افغانستان و خلق ستمکش و آزادیخواه آن در طول تاریخ پرتلاطمش، علاوه از زیستن در تحت سلطه نظام های ستمگر و استثمارگر طبقاتی در طول قرن ها، بار بار مورد یورش متجاوزان استیلاگر و استعمارگر مثل یونانی ها، هخامنشی ها، اعراب، مغول ها، انگلیس ها، روس ها، امریکا – ناتو، داعش و ارتجاع منطقه در تبنای و همکاری با مرتجعان داخلی در ابعاد وسیع قرار گرفته اند.

در مقابل، تاریخ گواه بر مبارزات مردم دشمن شکن این سرزمین در راه قلع و قمع پای استیلاگران و به خاک مالیدن پوزة متجاوزان بوده است. در بعد داخلی و طبقاتی نیز تاریخ طولانی این خطه شاهد خیزش های توده ئی فراوان علیه طبقات حاکم استثمارگر و ستمگر بومی (برده داران – فئودال ها) و برافتادن سلسله های ارتجاعی حاکم به دست توانای توده های میلیونی این سرزمین در مقاطع مختلفه تاریخ بوده است.

تاریخ شهادت می دهد که راز بقای این کشور و تداوم تاریخ تاکنونی آن؛ در آزادیخواهی، خودگذاری و جان نثاری بی همتای مردمان آزادی دوست آن نهفته بوده است. تعداد زیادی از انسان های متعلق به نسل های حاضر کشور خود شاهد

و عامل به راه افتادن سیل خروشان مبارزات پرشکوه جانبازان توده‌ئی در تقابل با تجاوز نظامی و اشغالگری روس اشغالگر و شکست محتمل آن بوده و در شانزده سال اخیر اشغال امپریالیستی کشور عزیز ما توسط امپریالیست‌های جنایتکار و جهانخواهر امریکا و ناتو، شاهد غرق شدن و دست و پا زدن اشغالگران در باتلاق جنگ افغانستان و هدر رفتن امکانات گسترده تجاوزگری آنان، بوده‌اند.

در تاریخ معاصر افغانستان، مبارزات ملی - دموکراتیک از اواسط قرن نوزدهم میلادی تا همین حالا مراحل و پله‌های تکاملی‌چندی را پیموده و اهداف و ابزار آن نیز پیوسته شاهد چنین تکاملی بوده است: از اصلاح طلبی نظام تا مشروطه خواهی اول؛ از مشروطه خواهی دوم تا استقلال کشور و تعمیل اصلاحات از بالا؛ از خواست مشروطیت تا مبارزات ضد استبدادی در چهارچوب جنبش بورژوا - دموکراتیک تراز کهن؛ از آن‌جا تا سر برآوردن جنبش دموکراتیک تراز نوین با خواست‌ها و شعارهای صریح ضد فئودالی و ضد امپریالیستی؛ از مبارزات ملی - دموکراتیک تیپ نوین تا تکامل فکری، سیاسی و سازمانی آن در اواخر دهه پنجاه شمسی و حضور گردان‌های جنبش انقلابی کشور با برنامه و خواست‌های مشخص سیاسی و اشتراک عملی و پیشتازی در سرآغاز مبارزات آزادیبخش گسترده توده‌های میلیونی کشور علیه تجاوز سوسیال امپریالیسم روس؛ از شکست استعارگر متجاوز روسی و فرو ریختن امپراتوری آن و اورنگ بردگی رژیم به جا مانده از تجاوز آنان تا پیروزی ارتجاع اسلامی جهادی و طالبی؛ از حاکمیت دره و تازیانه وحشیان کاشته شده طالب تا فرو ریختن اولین بم امریکائی به کشور و اشغال نظامی آن در هفتم اکتوبر سال ۲۰۰۱م و از آن روز تا حالا در طی ۱۶ سال اشغال نظامی افغانستان و مستعمره شدن کشور ما توسط امپریالیست‌های گستاخ و متجاوز امریکا - ناتو و سر برآوردن مجدد طالبان فراری و ظهور پدیده داعش در زیر چتر حمایتی اشغالگران امپریالیست.

این‌ها اند مراحل و مقاطع تاریخ بیش از صد و پنجاه ساله خونبار اخیر کشور ما. هر یکی از این مقاطع و برهه‌های تاریخی انباشته از تجاوز، توحش و استیلاگری استعارگران بیرونی، ستم، مظلوم و خیانت استعمارگران حاکم بومی همکار متجاوزان؛ و همزمان شاهد مبارزات و مقاومت‌های ملی - دموکراتیک مردمی در اشکال متنوع بوده است؛ مبارزاتی که علی‌رغم فراز و نشیب خود، هیچ‌گاهی توقف نیافته است. هم تجاوز و ستم امپریالیستی، هم ستم و استعمار طبقاتی ارتجاع حاکم بوده است، و هم مبارزات توده‌ئی ضد استعماری، ضد استبدادی و ضد ارتجاعی در اشکال و مدارج مختلف آن.

چنانچه گفته شد، در مقطعی از زمان در اوائل دهه چهل شمسی، تاریخ مبارزاتی کشور شاهد ظهور جنبش ملی - دموکراتیک تراز نو بوده است. در مرکز این جنبش "جریان دموکراتیک نوین" متشکل از "سازمان جوانان مترقی" و سایر محافل متشکله آن جریان قرار داشت. این جریان با عظمت تاریخی با مبارزات شکوهمند فکری - سیاسی در حد یک روند علنی، تهداب جنبشی نوین مترقی ضد استعماری و ضد ارتجاعی را در کشور گذاشت.

اما این جنبش نوپا متأثر از تشتت، افتراق و خیانت نوین در کارزار انقلابی جهانی و کم‌تجربگی درونی، در مواجهه با استبداد و سرکوب پولیسی نظام مستبد سلطنتی، نماینده ارتجاع فئودالی - کمپرادوری، به عنوان یک حرکت علنی در اوائل دهه پنجاه شمسی از هم پاشیده و به واحد‌های کوچک تقسیم شد. هر چند مبارزه در خفا ادامه یافت، اما تا مقطع بعدی، تبارزات بیرونی چندانی نداشت.

زامداران کرملن نشین پس از ارتکاب خیانت تاریخی، از اواسط دهه پنجاه م رویای تزاران کهن را در سر پروریده و در نقش تزاران نوین، با تقرب به جایگاه سوسیال امپریالیسم، در راه گشایش به جنوب، فکر اشغال نظامی کشور

محبوب ما افغانستان بر سر شان زد. در راستای همین ستراتیژی توسعه جویانه بود که کودتا های ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ و سپس کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ مزدوران " خلقی - پرچمی" روس توسعه طلب، در کشور ما به وقوع پیوست.

کودتا چنان ۷ ثوری در نقش یک نیروی مزدور، حاکمیت کودتائی حزب و دولت را در تخاصم با هستی و منافع قاطبه ملت افغانستان دیده و از در همین تخاصم، با مخالفان فکری - سیاسی و نیرو های اجتماعی، با سیاست فاشیستی برخورد کردند. نتیجه چنین سیاستی عبارت از دستگیری، شکنجه و اعدام گسترده، برپا داشتن گور های دسته جمعی، ایجاد فضای وحشت، اختناق پولیسی، برانگیختن مردم و مخالفان و... بود.

ادامه این وضعیت کشور و ادامه جنایت پیشگی عمال رژیم کودتا، تجاوز نظامی روس رهن و اشغال کشور ما را در پی داشت که علاوه بر تداوم جنایات و مرگ و زندان قبل از اشغال، بمباران وسیع روستا ها و مرگ و ویرانی مردم و کشور ما را در عین به پا خاستن دلاوران افغان به بار آورد. تجاوزی که شکست افتضاح آمیز برای اشغالگر و مزدورانش داشته و کشور و مردم ما را باز هم در دام و تهلکه جنگ و جنایات ارتجاع اخوانی و در معرض تجاوزات دول مرتجع منطقه انداخته و در نهایت اشغالگری ۱۶ ساله بعدی را زمینه ساز شد.

به مناسبت روز یاددہانی از رزمندگان راه آزادی و قربانیان فاشیسم تمام عیار جنایتکاران "خلق و پرچم" و ارباب متجاوز روسی شان، به عنوان یکی از آن هزاران هزار قربانی ستم و تجاوز و شکنجه و زندان روس و مزدورانش، باید یادآور شوم که افراد مبارز منسوب به "جریان دموکراتیک نوین افغانستان" و شاخه های سر زده از تنه آن، در زمره اولین قربانیان یورش جوخه های شکنجه و مرگ سازمان های جهنمی "اگسا" و "کام"، " "خاد" و بمباران توپ و تانک روسی بودند.

همین ها بودند که قبل از سائر نیرو های سیاسی با شناخت تاریخی از سوسیال امپریالیسم و مزدوران بومی اش، پیشتاز مبارزه ضد سوسیال امپریالیستی شدند. لیست منتشره ۵۰۰۰ نفری تنها از جنایات "اگسا"، تعداد کثیری از بهترین منسوبان جریان دموکراتیک نوین "شعله جاوید" چون زنده یادان اکرم یاری، داوود سرمد، استاد رستاخیز، صادق یاری و... را نشان می دهد.

در مقطع جاری شانزده ساله تاریخ کشور، میهن محبوب ما افغانستان و مردم مظلوم آن اسیر استعمار مستقیم امپریالیستی و ستم دار و دسته ظالم و ستمگر ارتجاع همدست آن، در عین تداوم و تشدید مداخلات و تجاوزات مکرر بیرونی ارتجاع منطقه بوده اند. در حالی که کشور و مردم ما در بند اسارت امپریالیستی گرفتار اند، باز هم به رسم گذشته و به رسم نیکوی گذشتگان ما، مادر وطن و آن هزاران هزار فرزند جانبخته اش از فرزندان خلف کنونی اش می طلبند تا در راه کوتاه ساختن دست تجاوز اجنبی و میهن فروشان داخلی بکوشند و درفش استقلال و آزادی را بر فراز این مرز و بوم بیفرازند.

به عنوان یکی از منسوبان این راه پرافتخار، بدین مناسبت، تجدید تعهدم را به راه و آرمان و ادامه امر ناتمام مجید ها، رهبر ها، سرمد ها، سرور ها، منگل ها، بهمن ها، رستاخیز ها، یاری ها، سیدال ها، فیض احمد ها، مینا ها، لہیب ها و کلیه پیشگامان و راهیان جانبخته جنبش انقلابی کشور، اعلام می دارم. ضمن محکوم نمودن آن جنایت سیستماتیک، بر قاتلان روسی، "خلق و پرچمی" خلق ستمدیده و انقلابیون پاکباز کشور و عاملان اشغالگری، جنگ و جنایات جاری تاکنونی امپریالیست های امریکا - ناتو و دولت مزدور، نفرین فرستاده و همه نیرو های منسوب و وفادار به راه و آرمان آن سرداران رزم را که، راه آزادی و انقلاب است، به مبارزه ضد استعماری و ضد ارتجاعی جاری کشور و تقویت سنگر های آن فرا می خوانم.

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

يا مرگ يا آزادي!
۰۹ جون ۲۰۱۷ م